

Kirkonpalvelija⁴ 2013

Joulurauhaa !

Posti kantaa kauniita ja kalliita lahjoja pursuavat kuvastot koteihin aina vain aikaisemmin. Kauppojen hyllyt alkavat täyttyä joulutavaroista jo kuukausia ennen joulua. Vaikka tavaratalon hälinässä, ylenpalttisen runsauden ja loiston keskellä soivat joululaulut henkivät joulun tunnelmaa. Niin kassajonoissa saattaa nähdä aika vinojakin ilmeitä.

Tänäkin jouluna moni odottaa jouluaan mieli kolhuilla ja säröillä. Yksin, sairaana, kiireisenä tai levottomana. Ehkä epäillen koko joulun merkitystä ja sanomaa. Tänä sosiaalisen median aikana joulussa korostuu kaipuu kohdata ja tulla kohdatuksi, aidosti ja näkyvästi. Annetaan tänä jouluna hyvän kiertää ja herkistää mielet hyväksynnälle ja rakkaudelle. Kuljetaan hetki sen ihmisen vierellä, joka sitä eniten tarvitsee.

Useimmat kuitenkin odottavat joulunpyhien suomaan hengähdystaukoa, sekä yhdessäoloa perheen ja suvun kesken. Pitkän, pimeän syksyn jälkeen kaipaamme lepoa ja rauhaa arjen keskelle. Jouluna odotamme mahdollisuutta keskittyä niihin asioihin, joita pidämme tärkeimpinä tässä elämässä. Joululta toivomme aikaa rauhoittua ja kuunnella omaa sisintämme.

Jouluun valmistautuessa meitä tukevat monet perinteet ja symbolit. Kuten enkelit, kynttilät, seimi-asetelmat ja joulukuusi ovat tärkeitä joulun merkityksen avaajia. Joululauluissa ja runoissa muistetaan hehkuttaa miten arkinen aherrus päättyy ja odotetaan jouluaattoa. Sution työssä se tuskin pitää paikkansa. Ensimmäisestä adventista alkaen on ollut konsertteja, myyjäisiä, puurojuhlia, koululaisjunalan palveluksia, kauneimpia joululauluja, hartauksia. Jouluaattokin painetaan vielä täysillä. Onhan se joulu-

ajan tilaisuuksien vilkkaain päivä, johon tulee panostaa täysillä. Mieleen hiipii kysymys tuleeko minulle joulu? Kun en työkiireiden keskellä ole ehtinyt tehdä riittävästi valmisteluja leipoa, paistaa, siivota. Kylä tulee!

Enkelin ilmoitus Vapahtajan syntymästä on totta tänäkin jouluna. Saamme kuulla suuren sanoman ”Teille on syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus Herra”. Tämän uutisen jouluyön ihmeestä kuulivat ensimmäisenä paimenet. Keskellä arkista työvuoroaan he saivat tiedon Mesiasaan syntymästä. Paimenet eivät olleet tehneet jouluvalmisteluja. He saivat joulun arkinsa ja lampaidensa keskelle. Mekin saamme taas tänä jouluna uskoa tuon sa-

man joulun sanoman ja laulaa kunniaksi Jumalalle, samoin kuin enkeleiden kuoro kerran Betelemin yösä. Adventin ja joulun sanoma on totta. Sinun luoksesi ratsastaa valon Herra, sinulle syntyy Vapahtaja. Siitä syntyy ilo ja oikea joulumieli.

Joulun kellojen taas kaikuessa, kansat rientää kirkkoon kuulemaan, kuinka enkelkuoron laulaessa Jeesus-lapsi syntyy maailmaan. Mielet hiljentyvät kuulemaan, kellot soivat rauhaa maailmaan. (Eeva Heikkilä)

Rauhoittavaa Joulunaikaa ja onnen hetkiä tulevalle vuodelle

Kaarina Yli-Somero
puheenjohtaja

Hedelmäkakku

200g voita, 2,5dl sokeria, 3 munaa, 4,5dl vehnäjauhoja, 2dl rusinoita, 0,5dl sukaatteja, 0,5dl hillotua appelsiininkuorta, 1tl inkivääriä, 1tl kardemummaa, 2tl leivinjauhetta, 2dl kermaa

Voitele 2,5l vuoka ja jauhota se mantelijauholla. Vatkaa pehmeä

voi ja sokeri vaahdoksi, lisää munat yksitellen hyvin vatkatun. Yhdistä kulhossa jauhot, rusinat, sukaattit, appelsiininkuoret, mausteet ja leivinjauhe. Lisää kuivat aineet taikinaa vuorotellen kerman kanssa. Paista 175 asteisessa uunissa keskitasolla noin tunti. Kokeile kypsyyttä tikulla. Kumoa vähän jäähtyneenä. Anna vetäytyä seuraavaan päivään, jotta maut ehtivät tasaantua.

Jouluevankeliumin sivulause

Kyseessä on pelkkä sivulause jouluevankeliumissa. Kuitenkin se on erottamaton osa kokonaisuutta. Se on tarkoituksella kirjoitettu. Ilman sitä koko joulun kertomus olisi toinen. Se olisi siloisempi. Siitä puuttuisi sivuun joutumisen ja ulkopuolisuuden karu todellisuus.

Lause kuuluu: "...koska heille ei ollut tilaa majapaikassa."

Mielikuvitus asettaa Joosefin täpötäyden majapaikan ovelle, Marian vähän kauemmas odottamaan. Ja taas seuraavan majapaikan ovelle. Jokaisen suljetun oven jälkeen he ovat pettyneempiä ja väsyneempiä. Ehkä he tulivat vähän myöhässä, Maria ei jaksanut niin nopeasti, muut olivat jo vieneet yöpaikat. Heillä ei ole paikkakunnalla sukulaisia tai tuttavita, joiden luokse mennä yöksi. He ovat vieraita tässä kaupungissa, on yö ja he ovat yksin.

Luen jouluevankeliumia tähän sivulauseeseen saakka ja pysähdyn.

Joosef ja Maria ovat nuoria. Luukas ei tässä yhteydessä kerro yhdestäkään vanhuksesta. Paime-
netkin ovat riuskassa työiässä. Mukana ei ole sairautta, ei hitaita askeleita, ei kolotuksia tai muistinhaurastumista. Silti juuri tällä kohtaa jouluevankeliumia ajattelen vanhuutta.

Ajattelen moneen vanhuuteen kuuluvaa yksinäisyyttä ja ulkopuolille jäämisen kokemusta. Elämän syke ympärillä on kiihkeä ja kiih-

tyvä. On tartuttava kaikkeen uuteen, on oltava nopea, yritteliäs ja joustava, jotta pysyisi mukana. Tämä on aktiivisen ja tehokkaan elämän maailma, tämä on suoritusten ja saavutusten maailma. Niihin perustuu yhteiskunnan kova ydin.

Hitaudelle, sivussa olemiselle ja väsymiselle on kovin vähän tilaa, vielä vähemmän arvoa ja arvostusta. Jouluevankeliumissa on.

Kun jouluevankeliumi luetaan lukemattomiin kertoihin taas tänä jouluna, luetaan myös sivulause. Se voi koskettaa monenlaista ulkopuolisuutta.

Miten moni ei pääse yhteiseen juhlan tuntuun kiinni, kun nyt vain on niin paljon muuta ja mieli täyttyy oman elämän asioista?

Miten moni on sisällään yksin ja tuntee ettei oikein kuulu ihmisten juhlaan? Miten moni tuntee itsensä ulkopuoliseksi, kun ei kuulu seurakunnan aktiiviväkeen eikä osaa niin syvällisesti ajatella uskosta ja Jumalasta ja kaikesta, mistä joulussa nyt on kysymys, kunhan on vain niin kuin tapana on? Miten moni juuri siitä syystä jättää joulukirkon väliin ja tyytyy käymään hautausmaalla ja vain katselemaan valoja ja tuntemaan, että on juhla?

Sivulause ei ole jouluevankeliumissa sattumalta. Siinä kirjoitetaan Jumalan Pojan, maailman Va-

pahtajan paikan valinta. Hän syntyy ulkopuolisuuteen ja vierauteen.

Myöhemmin, aikuisena, Jumalan Poika osoittaa monin tavoin, että ne jotka on jätetty ulkopuolelle kuuluvat sisäpuolelle. Jumalan valtakunta kääntää arvostukset ylösalaisin ja sekoittaa kaikki sisäpuolisuuden ja ulkopuolisuuden rajat.

Jo tämän sivulauseen takia on paikallaan, että Vapahtajan syntymäjuhla pysäyttää yhteiskunnan taukoamattoman vauhdin ja tulee tilaa hitaudelle, viipyllylle ja väsymiselle.

Siksi on tarpeen sanoa niille, jotka tuntevat itsensä kirkossa ulkopuoliseksi: Jumala syntyy ihmiseksi, sinne, missä tunnetaan vierautta ja ulkopuolisuutta.

Se on niin suuri asia, ettei sitä osaa edes ajatella loppuun asti, eikä ehkä tarvitsekaan. Riittää, että voi juhlia sitä, maailman Vapahtajan syntymää.

Kari Mäkinen
Arkkiepiispa

Tunnelmallisen kirkonkylän kirkon valtiatar

Karjalohjan kivikirkko on harmaa-kivinen päätytornillinen pitkä kirkko. Kustannusarvio oli 15 354 ruplaa 70 kopeekkaa. Rakennustyön aikana seurakuntalaiset osallistuivat töiden valvontaan. Kirkko oli käytössä 110 vuotta, kunnes se paloi 21. syyskuuta 1970 salamaniskusta, niin että jäljelle jäivät pelkät seinät. Kirkossa oli ollut meneillään ikkunoiden maalaus. Kirkon vasta uussittu kuparikatto suli. Kirkosta pelastettiin palon aikana Alexandra Sältinin alttaritaulu, kynttiläkruunu, ehtoollismalja, pienempiä tauluja sekä Maija af Ursinin suunnittelemat ja paikallisen seppä Sillanpään takomat kyntteliköt. Rauniot jäivät paikoilleen kahdeksikymmeneksi vuodeksi, jona aikana sisälle ehti kasvaa koivua, pajua ja heinää.

Peruskorjattu kirkko on seurakunnan pääkirkko, ja sitä käytetään uuden kirkon ohella muun muassa joulujumalanpalveluksissa, vihki- ja hautajaistoimituksissa.

Lähde: http://fi.wikipedia.org/wiki/Karjalohjan_kivikirkko

<http://www.lohjanseurakunta.fi/karjalohja>

Kirkonpalvelijat ry:n jäsen, suntio-emäntä Sirkka Myllys ei aavistanut yli kolmekymmentä vuotta sitten muuttaessaan Pohjois-Karjalasta perheineen Karjalohjalle, että hän ryhtyisi kirkonpalvelijäksi. Lapsuusajan pelottava iltarokous ”Levolle laske Luojaani”, Pohjois-

Karjalan alueella kiertävä Pyhäkoulu ja niin ikään pelottavat pääsiäistapahtumista kertovat raamatun-tekstit eivät antaneet suurta kutsumusta kirkon piiriin.

Kutsu käy

Niin kuitenkin kävi, että perhepäivähoitajana toimiva, melkein valmis kokki, asuessaan jo nuoren perheensä kanssa Karjalohjan kylässä, tutustui eräänä päivänä naapurinsa. Naapurin rouva oli tuolloin kirkkoneuvoston jäsenen ja elettiin vuotta 1983. Naapurinsa mielestä Sirkka oli juuri sopivaa ihmistyyppiä kirkonpalvelijan tehtäviin kun läheisen kirkon siivoajalle tarvittiin sijaista. Karjalohjan seurakunta teki alkuun kuukauden sopimuksen Sirkka Myllyksen kanssa. Samantien hänet ohjattiin kuluneen ämpärin, mopin ja Tend-pesuaineen lähettyville ja eikun töihin. Siinä pehreydys.

Vuotta myöhemmin siivoajanpaikka julistettiin avoimeksi ja tuohon muodolliseen prosessiin haki myös Sirkka lisäksi toinen hen-

kilö. Sirkka sai kuitenkin eittämättä tuon vakinaisen paikan. Eipä kestänyt kauaakaan kun myös suntion sijaisuus tuli ajankohtaiseksi ja siitä vaan kylmiltään kirkollisentoimituksen hoitajaksi. Karjalaistyttonä hän selviytyi tuostakin koitoksesta työtöntarttuvan luonteensa johdosta. Työt eivät silloinkaan tekemällä loppuneet ja vuosien saatossa Sirkka huomasi hoitavansa kokonaisuuksinaan hautausmaan, ruuanvalmistuksen, kahvituksen-, ym. suntion perustehtävät. Diakonia-työnkin hän ohimennen omaksui, tuttu kun oli kasvoiltaan seurakuntalaisille.

Yli kolmenvuosikymmenaikana on kyläläisiä kastettu, konfirmoitu, vihitty ja haudan lepoon siunattu Sirkka käsien kautta. Monet lohisopat, paistit, kahvit ja leivonnaiset ovat paistuneet ja maistuneet. Kaikki tehtävät ovat olleet ja ovat edelleen mieluisia Sirkalle. Mutta lähinnä sydäntä ovat kuitenkin ihmisten kohtaamiset heidän erilaisissa elämäntilanteissaan. Kohtaamisessa on suuri siunaus ja silloin-

han kohtaaminen on juuri oikeaa kirkon perustehtävää, jossa myös Pyhä on vahvasti läsnä. Se on sitä evankeliumia, joita kirkonpalvelijat on armoitettu lähimmäisilleen jakamaan työssä ja tehtävissään.

Ensimmäinen joulusuntiona on jäänyt hyvin tuoreena mieleen, ilman perehdytystä tai hiljaista tietoa. Haudankaivajan kanssa yhdessä etsittiin sopivaa paikkaa joulukuuselle, joka siten läheltä alttaria loppujen lopuksi löytyi. Kuusenjalan vesisäiliö oli kovin pieni, mutta tarkka nuori suntiotar piti huolen että kuusi sai vettä ajallaan. Järveltä päin puhaltanut viima ja vetoisat ikkunat pitivät huolta riittävästä steariini-sotkuista kangas- ja muilla pinnoilla. Onneksi oli tuo kamalan näköinen silitysrauta ja Serlaa joilla sai plyysisametinkin puhdistettua. Ilonaihe oli kuitenkin täpötäysi kirkko ja myös lukuisat ihmiset, nekin joita ei tavallisissa tilaisuuksissa näe. Tuntui silloin ja tuntuu vieläkin että koko kylä on kirkossa kuulemassa llosanomaa.

Sirkka Myllys puhuu kauniisti työstään seurakunnassa. Päällimmäisenä on nöyrä kiitollisuus, ylintä työnantajaa, taivaan Isää kohtaan, joka on häntä kuljettanut ja jonka suureen syliin hän on saanut kaikki huolensa kantaa. Oma perhe on Sirkalle tärkeä ja rakas. Ensimmäisenä jouluna suntiona Sirkka tunsu syylisyyttä ollessaan työssä kun perhe oli kotona äitiä odottamassa. Kuten suurimmalla osalla ihmisiä, joulukirkoista muodostuu elämäntapa ja perinne myös suntiolle. Sirkka onkin ollut kaikki, pitkän työhistoriansa joulut töissä, vaikka tuuraajikin olisi ollut tarjolla. Perhe on sopeutunut ja varttunut tästä huolimatta.

Suru

Mieleen juolahtaa vielä surullinen muisto Karjalohjan kirkon palon jälkeisistä vuosista, ajalta jolloin Sirkka n. 13 vuotta salamaniskusta joh-

tuneen tulipalon jälkeen aloitti pitkän työuransa tuossa seurakunnassa. Jäljellä olivat vain karut rauniot ja mustaksi palanut kirkon pääovi. Kun tuon oven raosta kurkisti sisään, näki miten heinä kasvoi, koi-vut ja pajut huojuivat tuulen vireessä. Seurakuntalaiset ryhtyivät parikymmentä vuotta tuhoisan tulipalon jälkeen talkoovoimin lahjoitusvaroilla peruskorjaamaan rakasta kirkkoaan.

Sirkka Myllys oli myös mielellään työnsä lisäksi mukana talkoissa vapaaehtoisena. Aluksi saneeratun kirkon lattia peitettiin kivituhkamurskeella. Olikin oma tarinansa aina ennen toimituksia haravoitda tuo "lattia" ja tietysti sen jälkeen oli huolella pyyhittävä myös kirkon pölyiset penkit. Sirkan tunne oli sanoinkuvaamaton kun hän seurasi vaihteittain valmistuvaa kirkkoa. Kirkko on ollut talvellakin käytössä nyt muutaman vuoden ja sen suojissa Sirkka on saanut palvella lähimmäisiä ja Herraa iloiten.

Tänään Karjalohjan seurakunta on ollut osana Lohjan Suur seurakuntaa liki vuoden. Ennen liittymistä, epätietoisuudesta johtuva huoli mahdollisista muutokseen liittyvistä uhkakuvista on muuttunut helpotukseksi. Se on tuonut tullessaan

palkankorotuksen lisäksi selkeyttä ja sen myötä turvallisuutta. Sirkan vastuu alueen hautausmaan hoidosta on helpottunut kun tueksi on tullut Lohjan suurseurakunnan hautaustoimenpäällikkö, jonka kanssa yhteistyö on lähtenyt hyvin käyntiin. Sirkka suhtautuukin luottavaisin mielin tulevaisuuteen alueeseurakunnan kirkonpalvelijana ja tuntee olevansa edelleen etuoikeutettu ja kiitollinen kaikista tehtävissään siellä.

*"Kuule kuin kellojen malmi kaikuen kumajaa,
kirkosta joulun psalmi taivohon kohoaa.
Rauha ja siunaus mielihin saa
Viestinä joulun soikaa,
kellot yli maan"*

<http://www.youtube.com/watch?v=NtYHOLKJXCY>

Suntio-emäntä Sirkka Myllys toivottaa kaikille siunattua joulun aikaa!

Kirkon alat ry

- palveleva ammattiliitto

Asemamiehenkatu 2, 6. krs.
00520 HELSINKI
puh. 0207 912 530
fax 0207 912 531
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi
Toimisto on avoinna ma-pe klo
9-15.

Ritva Rasila

Toiminnanjohtaja
Toimiston johtaminen, hallinto-
ja neuvotteluasiat,
julkaisujen päätoimittaja
0207 912 534, 040 8280 656

Chanthy Heng

Toiminnanjohtajan assistentti
Johdon avustaminen, talouden
valmistelu,
viestintäpalvelut
0207 912 536

Anna-Maria Numminen

Lakimies
Evl ja ort. sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen
neuvonta, sosiaaliturva-asiat,
liittojuristi
0207 912 538

Hannele Halinen

Jäsenpalvelusihteeri
Jäsenpalvelu, jäsenmaksuasiat,
kuntoremonttilomat
0207 912 530

Galina Voloshina

Toimistopalvelusihteeri,
Jäsenrekisteri, osoitteenmuu-
tokset, kurssi-ilmoittautumiset
0207 912 533

Jaana Kovanen

Kirjanpitäjä
Talous, aluetoimikunta
0400 214 437

Jussi Ikkala

Opiskelijasihteeri
050 3703 683

Joulumietteitä

Tultuaan tietoiseksi olemassa-
olostaan ihminen alkoi miettiä ja
kysellä, mistähän sitä on tultu ja
miksi täällä ollaan? Jotain oli koe-
tettava keksiä ja sitten joku tajusi,
että on olemassa kaiken alkulähde,
voima joka on vaikuttanut luovas-
ti kaikkeen. Se oli pakko personoida
kaikkien tajuttavalle tasolle. Luoja,
Jumala sai kulttuurien eriytyessä
erilaisia nimiä. Syntyivät uskonnot
ja niistä tuli valtapiirejä. Oikean to-
tuuden ja iskon puolesta käydyissä
sodissa on kuollut enemmän väkeä
kuin maailmansodissa (?).

Valtaa ja oikeata oppia alettiin tu-
kea tapakulttuurinkin keinoin. Mi-
ten pukeutua, mitä syödä ja juoda,
mitä piti tehdä puhdistautuakseen
vääristä? Myös uskontojen omilla
reviireillä syntyi lahkoutumia.

Suomen ev.lut. Kirkkokin on pirs-
tunut oikeammin ja vielä oi-
keammin uskoviin. Raamattu on
monisäilyttävä teos. Uudemman
Testamentin ydinsanoma voi tiivis-
tyä vaikkapa: Mitä tahdotte ihmis-
ten tekevän teille, tehkää samoin
heille! Rakastakaa toisianne!

Luterilainen etiikka on ollut kan-
samme moraalin tuki ja turva. Ol-
lut! Globaalistunut maailmam-
me on kehittynyt aikojen kulu-
essa yhä sekasortoisemmaksi. Emme
osaa elää sovussa, ihmisinä, kansoi-
na, aatteinemme ja oppeinemme.
Päivän uutisanti käy yhä lohdutto-
mammaksi. Ihminen on tuhonnut
kaiken hyvän kehittämänsä ja kek-
simänsä.

Ei tarvitse olla ennustaja, uskoak-
seen, että "Aatamin ja Eevan" jälke-
läiset tuhoavat myös itsensä. To-
taalisen tuhon ennustajille riittää
aineistoa oman intona iloksi!?

Joulu pysähdyttää hetkeksi arki-
sen mekkalan. (omalla kaupallisel-
la ryminällään). Joulun todellinen si-
sältö on tallin hiljaisuus, tuo olotila,
jota nykyihminen ei tahdo kestää
eikä löytää. Silloin joutuu olemaan
kahden itsensä ja olemassaolonsa
(Luoja) kanssa. Kunpa viihteel-
listyvä kirkkomme pysyisi tuosta
hiljaisuudesta kumpuavassa, luo-
vassa rauhassa, suojassa popre-
makoilta.

*Tämä yö muutti historian. Tä-
nä yönä taivas kosketti maa-
ta. Enkelien laulu kantautui
Betlehemin kedolle, paime-
net kuulivat ihmeellisen ilosa-
noman. Tänä yönä talliin syn-
tyi lapsi, Ihmisen Poika ja Ju-
malan ainokainen. Tänä yö-
nä ihmiskunta sai Pelastajan,
Ylistys sinulle, Jumala, ylistys
sinulle, Vapahtajamme Jee-
sus. Anna meidän elää valon
ja toivon lapsina. Auta mei-
tä muistamaan, että sinä olet
voittanut kaiken pimeyden.*

Anna-Mari Kaskinen

Kun urkuparven harjoitusyksinäi-
syyden päätän Enkelitaivaaseen,
otan c-urkupisteen säesteeksi d-
nollan, f-mollin, G:n ja sitten pitkän
fermaatin jälkeen puhtaan C-duu-
rin. Ennen poistumista hyräilen sii-
hen seksti-a:n. Kun painan virran
pois urkujen vielä soidessa, kuulen
häipyvän soundin huokauksen. Hy-
vää Joulua, sitä ihtiään!!

Snap

Kännykkä helpottaa hautojen hoitoa Ylivieskassa

Ylivieskan seurakunta ottaa käyttöön "SeurakuntaMestari" -sovelluksen. Sovelluksella helpotetaan seurakuntamestarien työtä sekä parannetaan hoitohautasopimuksen tehneiden omaisten saamaa palvelua. Sovellusta käytetään älypuhelimien nettiselaimella.

"Sovelluksesta on yhteys Status-ohjelmaan, josta haetaan tiedot hoitohautasopimuksista. Mitään erityisiä asennuksia kännykkään ei tarvita ja itse sovellus on helppokäyttöinen ja siinä on selkeä käyttöliittymä", kertoo Ylivieskan seurakunnan johtava seurakuntamestari Hannu Jussi-Pekka.

Sovelluksella seurakunnan työnjohto voi mm. organisoida hoitohautojen hoidon, laittaa töitä tärkeysjärjestykseen ja saada reaaliaikaiset tiedot siitä, mitä töitä on tehty ja mitä on tekemättä. Raportit saadaan tarvittaessa työn-

tekijäkohtaisesti. Raportointi auttaa myös asiakaspalvelutilanteissa, kun omaiset tiedustelevat hautojen hoitoon liittyviä asioita.

Seurakuntamestari näkee omalla kännykällään tehtävät, esim. mitä hoitohautoja hänellä on hoidettavana. Hän voi kuitata tehtävät tehdyksi kännykällään reaaliajassa ja myös valita itselleen lisää tehtäviä, mikäli työlliställä on avoimia töitä. Työlista voidaan tulostaa myös paperille joten kännykkä ei ole kaikille työntekijöille pakollinen, vaikkakin helpottaa työn tekemistä olennaisesti.

Sovellusta on kehitetty yhdessä ylivieskalaisen FinnCode Oy:n kanssa. Yhteistyön tuloksena on syntynyt käyttäjiensä tarpeisiin tehty ratkaisu. FinnCode Oy ja Rauhala Yhtiöt Oy neuvottelevat parhaillaan sovelluksen myynnin, koulutuksen ja asiakaspalvelun järjestämisestä.

Lisätietoja antavat: Ylivieskan seurakunta, Hannu Jussi-Pekka p. 044 7118 650. Rauhala-Yhtiöt Oy, Tarja Kiili, p. 040 8420 472. FinnCode Oy, p. 044 7700 760.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta

*Enkelten laulussa kaikuna soi, armon ja rauhan
Jeesus jo toi. Ei ole pelkoa, ei ole yötä, kun
muistamme Kristuksen lunastustyötä*

*Toivotamme kaikille jäsenillemme,
yhteistyökumppaneillemme ja lukijoillemme*

*Rauhallista Opahtajamme Syntymäjuhlaa ja
Siunattua Uutta Vuotta 2014*

*Kirkonpalvelijat ry hallitus
Kaarina Yli-Somero puheenjohtaja
Kari Hartikainen sihteeri*

Kirkonpalvelijat ry:n OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT

Turussa 24.– 25.6. 2014

– Yhdistys 80 vuotta –

TIISTAI 24.6.2014

- 8.30 Ilmoittautuminen ja tulokahvit**
* Original Sokos Hotel Hamburger Börs,
Kauppiaskatu 6, Turku
- 9.00 Kesäpäivien avaus**
* Puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero
* Juhlatoimikunnan puheenjohtaja
Katja Warpenius-Allonen
* Ritva Rasila, toiminnanjohtaja,
Kirkon alat ry
* Tuomiorovasti Heimo Rinne
- 10.00 Kevennetty siivous
- menetelmät ja ergonomia**
* Päivi-Leena Salviander
KiiltoClean Oy
Papyrus Supplies Oy
- 12.00 Lounas**
* Sokos Hotel Hamburger Börs
Ravintola YläBörs, 2. kerros
- 13.00 Yhteistyön ytimessä
- puitteet hyvälle yhteistyölle**
* Terhi Mäkinieniemi
Muutosvalmentaja,
työyhteisökouluttaja, toimittaja
- 14.15 Kahvit**
* Original Sokos Hotel Hamburger Börs
- 14.45 Miten meidän käy
- mikä on kirkon tulevaisuus?
- onko kirkon aika ohi?**
* Keijo Toivanen
Kunniasuntio, rovasti
- 16.30 Vuosikokous**
* Original Sokos Hotel Hamburger Börs
Kauppiaskatu 6, Turku
Regina-kokousosasto
- 18.00 Juhlapäivällinen
Yhdistys 80 vuotta**
* Original Sokos Hotel Hamburger Börs
Ravintola YläBörs, 2. kerros

KESKIVIIKKO 25.6.2014

- 8.30 Kirkon esittely**
* Turun tuomiokirkko
Aiju von Schönneman
- 9.00 Juhlajumalanpalvelus**
* Turun tuomiokirkko
* Saarnaa arkkipispa Kari Mäkinen
* Liturgina tuomiorovasti Heimo Rinne
- 10.30 Valokuvaus**
* Turun tuomiokirkon portailla
- 11.00 Lounas**
* Original Sokos Hotel Hamburger Börs
Ravintola YläBörs, 2. kerros
- 12.30 Hiljaisen tiedon siirtäminen työyhteisössä**
* Ukko Kärkkäinen, runoilija
* Kaisa Kautto-Koivula, yrittäjä
- 14.30 Kesäpäivien päätös**
* Original Sokos Hotel Hamburger Börs
Regina-kokousosasto
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät
23.–24.6.2015 Kotka
* Puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero
- 15.00 Lähtökahvit**
* Original Sokos Hotel Hamburger Börs

Osallistumismaksut:

Kaksi yötä, täysihoito ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 23.6. (350 €)

Yksi yö, täysihoito ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 24.6. (290 €)

Ei majoitusta, ruokailut ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 24.6. (200 €)

Majoitus: Sokos Hotel Hamburger Börs,
Kauppiaskatu 6, Turku

Kari Hartikainen, 050 520 7003
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi

Ilmoittautumislomake löytyy
www.kirkonpalvelijat.fi

Kuulumiset kentältä

Selailen kuluneen vuoden kalenteria taaksepäin. Kummasti se on täyttynyt vuoden mittaan erilaisista tapahtumista ja kokouksista. Mieleeni nousee monenlaiset hauskat ja koskettavat tapaamiset ja koontumiset.

Vuoden yksi ehdottomasti antoisimmista tapahtumista oli Kirkonpalvelijoiden päivät kesällä Jyväskylässä. Jo pelkästään keskustelut ihmisten kanssa olivat mukavia ja mielenkiintoisia. Oman työni kannalta oli antoisaa miettiä yhdessä Kirkonpalvelijoiden kanssa ehtoollisaineiden käsittelyä ja ehtoollisen sisältöä ylipäättänsä. Tämä opetushetki kuvasi hyvin sitä, kuinka intohimoisesti ja vakavasti suntiot suhtautuvat työhönsä ja tehtäviinsä. Tässä asiassa jaan saman innon ja kiinnostuneisuuden teidän kanssanne.

Sanat intohimo, vakavuus ja harkitus kuvaavat mielestäni hyvin kirkon työntekijöiden suhdetta omaan työhönsä. Ihmiset ovat sitoutuneita kirkkoon ja sen sanomaan. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että huumorintaju puuttuisi työstäm-

me. Huumoria tarvitaan monessa kohtaa selviytymiseen ja jaksamiseen. Varsinkin nyt, kun elämme taloudellisesti vakavia ja lamaannuttavia aikoja.

Pohdimme liittomme edustajistoissa kirkon tulevaisuutta, sen talouden ongelmia ja ihmisten sitoutuneisuutta kirkkoon. **Kirkkoneuvos Leena Rantanen** totesi, että teemme kirkossa tukitöitä ja hengellistä työtä. Tätä me kentän työntekijät karsastamme kovasti. Pienen pohdinnan jälkeen oivalsin, että kirkkomme työ jakautuu oikeasti kenttätöhyöhön ja tukitoimiin. On se työ, mitä teemme seurakunnissa, siellä kentällä, ihmisten parissa ja siten on nämä tukitoimet kirkkohallituksessa ja mahdollisesti myös kapitulissa.

Tukitöillä tuetaan sitä työtä, mitä teemme seurakuntatasolla. Tämä kaikki on sitä todellista kirkon työtä, johon meidät kaikki on kutsuttu ja jota saamme yhdessä iloiten tehdä, mitä kentällä teemme ihmisten parissa: evankeliumin julistamista, toimituksia ja sakramenttien jakamista. Kaikki se ihmisten

kohtaaminen kentällä on sitä varsinaista aitoa kirkon työtä, jota ihmiset tarvitsevat ja kaipaavat. Täällä kenttätöhyössä ei voi ymmärtää sitä surkeutta, mitä kirkon johto viljelee. Täällä kentällä ihmiset tulevat tilaisuuksiin ja haluavat osallistua eri tapahtumiin. Välillä he osallistuvat huonommin, mutta välillä todella hyvin. Mutta näinhän se on meillä kaikilla. Aina ei jaksakaan olla niin aktiivinen, mutta se ei tarkoita, että itse asia ei kiinnostaisi. Tällä työvoimalla teemme sitä parasta kirkon työtä, mitä olla voi ja jatkuvasti olemme auliita uuden työn kehittämiselle, ihan niin kuin aina olemme olleet.

Jälleen on alkamassa kirkkomme sesonki, jouluku. Kirkot täyttyvät ja saamme tehdä työtä innokkaiden ja iloisten seurakuntalaistemme kanssa. Koittakoon meille kaikille antoisa ja lämminhenkinen jouluku. Jumala syntyy keskellemme pienessä Jeesus lapsessa. Rakkaus tulee keskellemme ja levittää lämpöä ympärilleen.

Rauhallista joulua kaikille,

**toivottaa Tiina Heino,
hallituksen puheenjohtaja,
Kirkon alat ry**

Juhlatoimikunta toivottaa tervetulleeksi Turkuun 24.–25.6.2014. Vasemmalta Tuija, Helena, Tuula, Nina, Riitta, Helena ja Katja.

Pikkujoulukirkko

Kansankirkkomme uusimpiin tärppeihin kuuluvat nojatulikirkot, nuotiokirkot ja monet muut normaalista poikkeavat. Niinpä kappeliseurakunnan vt. kappalaiska rohenikin ehdottaa seurakuntayhtymän työntekijäkinkereillä, että järjestettäisiin pikkujoulukirkko! Paikka olisi työväentalon kellari, jossa halkopinot olisivat luonnollista rekvisiittaa. Saarnaaja olisi pukeutunut Joulupukiksi ja liturgiasta huolehtisivat tontut. Kolehdi kannettaisiin lahjakoriin ulko-ovella ja ulos rakennettaisiin jouluinen lumilyhty, jos lunta sattuisi olemaan.

Ehdotus sai positiivisen vastaanoton. Nuorisotyöntekijät innostuivat ja kirkkoHERRAKin oli myönteinen kun saataisiin osanottajailastoa kenties paranneltua. Diakoni ehdotti vielä, että ovella jaettaisiin lähteille lapsille karkkeja ja vanhemmille rusinapullia. Suntuilla oli vielä perinteistä kirkkojärkeä ja ilmaisivat, etteivät pukeutuisi porontaljoihin. Mutta entäs joulupuuro? Lähetystyöstä vastaava diakonisessa ehdotti, että se keitetäisiin pihalle tuodussa saunapadassa ja sitä myytäisiin paperilautasilla maahanmuuttajien hyväksi. Tuumista siis toimiin. Hyväntuulisin odotuksin kokous hajaantui adventtinvirren jälkeen. Kanttorin ehdotus Tonttujen Jouluyöstä päätöslauluksi ei jostain järkisyydestä saanut kannatusta.

Houkutteleva ilmoittelu tuottikin tulosta ja juhlapäivä alkoi täytyvä väestä. Lumitihkusade vain kohotti tunnelmaa, paitsi lida-mummolla, jonka aktiviteetti meni silmälasien kuivaamiseen ennen sisällepääsyä. Muutama järeä körttiläinen poistui jo alkuliturgian aikana mutta vapaampisuuntaiset saivat hallelujajänäkyä ja tunnelma vapautui liturgisista kahleista. Teksteinä oli murresanaisia Raamattusitaatteja ja Psalmia harras muunnos tutusta joulurunosta Enkeli ovelle kolkuttaa. Saarna oli perinteinen ja siinä

annettiin huutia jouluhömpötyksille. Seurakunta halusi vain näin laskeutua tavallisen kuluttajan tasolle.

Väkeä kertyikin odotuksia vastaavasti. Monilla oli omia eväitä mukana ja tunnelma värittyi välihuudoista. Saarnan päätös kiltinä olemisesta nostatti melkoisen mylläkän. Niinpä päätöksenä laulettun kilikilikelohymnin jälkeen kirkkoherra saattoikin tyytyväisenä myhäillä kirkon kerrankin tulleen kansan keskelle ja vielä Jouluna. Suntuio ja kanttori sopivat keskenään yksimielisestä tuumasta olla ensi jouluna lomalla.

Mäkisen pappi hyräili vielä kotimatalla: Päättyy joulu vaikkei kenkään sois Joulupukki viedään pois pois pois.....

Snap

Hyvvee Jouluva piä- ja muille toimittajille !!!

Keski-Pohjanmaan alaostaston

kokous 30.12.2013 klo 18 Ruonan leirikeskus, Himanka. Toimikunta koontuu klo 17. Ilm. Paavo Tiinaselle puh. 044 090 6212.

TERVETULOA

Toimikunta

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 2014

KAARINA YLI-SOMERO

puheenjohtaja
puh. 0400 797 230
kaarina.yli-somero@kirkonpalvelijat.fi

EIJA JAAKOLA

varapuheenjohtaja
puh. 040 595 7001
eija.jaakola@evl.fi

KARI HARTIKAINEN

sihteeri
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi

ARJA AURANEN

puh. 040 541 9123
arja.auranen@evl.fi

JOUNI HONKANEN

puh. 050 404 7194
jouni.honkanen@evl.fi

TUOMAS LEMINEN

puh. 044 744 0049
tuomas.leminen@evl.fi

OSMO NISSI

puh. 040 804 9415
osmo.nissi@evl.fi

ANTTI RUUSKANEN

puh. 040 736 0191
antti.ruuskanen@evl.fi

KRISTIINA SANAKSENAHO

puh. 040 527 2107
kristiina.sanaksenaho@evl.fi

TUULA TUOMINEN

puh. 0400 378 069
tuula.tuominen@evl.fi

Jouluevankeljumi Turu murttel

Sihe aikka kävi simmottiski, et keisari Aukustus käski panna koko valtakunnas toime verotukse. See oli ensimmäinen kerta ja tapahtus siilon ku Quirinius oli seeffinä Syyrias. Kaik meniväki sit panema nimeäs verolistoihi, jokaine oman kaupunkisses.

Nii Joosef lähti kans Kalileast, Nasaretin kaupunkist ja meni verottamisen tähre Juureasse, Daavirin kaupunki, Peetlehemisse, ku hän kerra kuulus Daaviri sukku. Hän lähti sinne yhres kihlatu morssiammes Marian kans ja see orotti. Ku hee olivas siäl, tuli Marial aika täytte ja hän synnytti poja, esikoises. Hän kapaloitti lapse ja tälläs sen seime, ku kortteris ei ollu heil tila.

Siäl oli paimeni vahtimas yäl laumatas. Yhtäkki heijä eressä seisos Herra enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröitti heijät. Hee rupes pelkkämä, mut enkeli sanos heil:

”Älkkä pojap peljäkkä! Mää ilmotan teil ilose uutise, tosi suure ilon koko kansal. Tänäpänil teil o Daavirin kaupunkis syntyny

Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämmöne on teil merkki: tee löyrätte lapse, ketä makka kapaloissas seimes.”

Ja siin samas oli enkeli ympäril suur taivallinen sotajoukko, ku ylisti Jumala ja sanos:

”Jumalan on kunnia korkeuksis, maan pääl rauha ihmisil, ketä hän rakasta”.

Ku enkelit oli menny takasin taivasse, paimenet sanosiva toisilles: ”Nyt Peetlehemisse! Siäl mee nährä, mitä on tapahtunu,

minkä Herra meil ilmotti”.

Hee lähtiväk kiiruste ja löysivä Maria, Joosefi ja lapse, ketä makkas seimes. Ku hee sen näkivä, hee kertosiva, mitä heil oli lapsest sanottu. Kaik kun kuuliva paimenitte sanat, olivak ku puul päähä lyätyi.

Mut Maria pani syrämesses piilo ihan kaik, mitä oli tapahtunu ja tutas sitä. Paimenet menivät takasi ja kiittivä ja ylistivä Jumala siit, mitä olivak kuullu ja nähny. Kaik oli juur niin ko heil oli sanottu.

Turun tuomiokirkko on Suomen luterilaisen kirkon päätemppeli ja maan kansallispyhäkkö. Sitä pidetään Suomen arvokkaimpana rakennushistoriallisena muistomerkkinä. Tuomiokirkon historia liittyy läheisesti kansan vuosisatasiin vaiheisiin. Sitä on rakennettu vähitellen aina 1800-luvun alkuvuosikymmenille saakka. Suurimman muodonmuutoksensa kirkkorakennus koki 1400-1500-luvuilla. Sisustus on tehty suurelta osalta Turun palon (1827) jälkeen.

Kirkko ei silti ole museo, vaan ennen kaikkea Tuomiokirkkoseurakunnan ja Turun ruotsalaisen seurakunnan jumalanpalvelushuone sekä suosittu konserttisali.

*Ylistämme sinua, Kristus, seimessä lepäävä Jumalan Poika.
Kiitos, että jätit taivaan kirkkauden ja laskeudit alas, ihmisten keskelle.
Kiitos, että otit kantaaksesi kaiken, mikä meissä on haurasta ja rikkiinäistä.
Kiitos, että otit harteillesi pahuutemme.
Ylistämme sinua Jeesus-lapsi, maailman Vapahtaja.*

Anna-Mari Kaskinen

Kirkonpalvelija

N:o 4/2013 – 60. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Paino:

Kopijyvä Oy
Taitto: Jarmo Salonen
offset.aineisto@kopijyva.fi

Seuraava lehti ilmestyy 3/2014.

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu 350,-
1/2 sivua 200,-
1/3 sivua 150,-

ISSN-L 0355-8258